

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Remoræ benè currentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

tutem quamlibet, à curriculo suo retardandam. De expugnata per aurum castitate, alibi nobis sermo est. Cæterum hæc Atalanta plerisque interpretibus, nihil aliud est, quàm mala voluptas, quæ mille procos atque sectatores habet; qui vel cum capitis, & fortunarum jactura illam assequi festinant: de qua apud Poëtam mirabundus pronuntiat Hippomenes

An petitur cuiquam per tanta pericula conjux?

Quot juvenum myriades à foeda hac Atalanta eversa interierunt? contractis morbis, paupertate, ignominia, ipsius denique vitæ discrimen adierunt. Quot patrimonia, censuum facultates, in hujus Thaidis, *voluptatis*, inquam, fugientis, pessimè dissipavèrunt?

III. (c) Præterea docetur hæc fabulâ, quanta habenda reverentia thalami. Atalanta cum amatore suo, in leonem transformata est, tum propter locum sacrum sacrilego concubitu profanatum; tum quia brutâ magis libidine, quàm pudicitia & honestatis lege, matrimonium inierunt. Ex historia Tobiaë habemus, septem Saraë maritos à cacodæmone necatos, ob effusam in usu conjugij licentiam. *Nolite fieri sicut equus & mulus*, monet regius Psaltes psal. 31. & vox magni Apostoli est, Heb. 13. *Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus.*

IV. (d) Notanda sunt verba Poëtæ

----- pelle moram, vinctes.

Atque:

----- mors, pretium tardis.

Nimirum primis pravæ illecebrarum resistendum impulsibus; nam invalescunt morâ. Sapientis est, aiebat Philosophus malorum iniitiis occurrere. Arist. lib. 4. Pol. c. 4. Et Ovidius:

Principiis obsta: sero medicina paratur,

Cùm mala per longas invaluere moras:

Ex doctrina S. Gregorii M. lib. 4. Moral. c. 2. Initium malorum est suggestio; hinc cogitatio, affectio, delectatio, consensus, operatio, consuetudo, desperatio, defensio, gloriatio, damnatio. *Va vultis.*

V. (e) Ecclesiastes quidam religiosus & eruditus Atalantæ cursum, & remoram in hunc modum explicat: Proposito, inquit, servit cursu celebris & pernicitate pedum nobilis puella, Atalanta. Contenderat illa currendo cum variis procis, ut qui illam velocitate præverte-
ret, uxorem duceret, aderat spectator & mirator Hippomenes, qui for-
mâ

(c) Reverentia connubij. (d) Principiis obstandum. (e) Remora bene currentium.

mâ virginis captus, etiam cum præfenti mortis periculo in arenam descendit, hoc instructus astu, ut tria mala aurea, quæ penes se habebat, per intervalla in stadium projiceret, quibus illam remoraretur, & cursu anteverteret. Si falsa veris, & facta fictis componere velimus, ejusmodi certamen cum Atalanta, id est, *Anima*, stygius Hippomenes in hoc vitæ stadio decurrente, instituit, quam tribus malis aureis remoratur: nunc pomo aureo *divitiarum*, nunc blando voluptatis, nunc fulgido *honoris*: & benè hætenus currentem, ab optata meta & palmare tardat. Id olim, tuba Evangelii Paulus, Galatis insonuisse videtur: *Currebatis benè, quis vos impedivit?* Gal. 5. Avarum auri fulgor, lascivum mulierculæ forma, ambitiosum inanis gloria, temulentum vini amphora remoratur: Unde quidam pro insigni cauponæ, ingentem amphoram appendit, cum epigraphæ: *illa est remora*, quæ scilicet pedites, equites, integros currus in serum vesperum remorari cogit: Allusum ad pisciculum, cui nomen *Remora*, quæ ingentes naves, & inter illas prætorianam M. Antonii plenis velis & remis volentem stitit. Plinius lib. 32. c. 1. Cui addo: Maximam Antonio illi, viro cæteroquin militari, & victoriis insigni, famæ, nominisque Romani remoram & ignominiam fuisse *Cleopatram*, ultimam Ægypti reginam, quæ Cæsarem quoque Julium, quantum Imperatorem! ita amoribus suis irretivit, ut etiam filium ex ea, *Cæsarionem* nomine Alexandriae suscepit. *Aulus Hirrius de bello Alexandrino*. Ut adeò dubium sit, plurèsnè sint Hippomenes, qui suis illecebris capiunt Atalantas; an Atalanta, quæ blanditiis insidiosis implicant Hippomenes. Expertus Salomon loquitur in præcæmiis suis cap. 7. *Multos vulneratos dejecit (nempe lasciva mulier) & fortissimi quique interfecti sunt ab ea*. Priùs vulneravit eos amor; postea de fortunis, famâ, vitâ dejecit, & perdidit. Gen. 6. *Filia hominum*, id est, filia Cains, sua specie illexerunt, & corrupserunt filios Dei, puta filios Sethi; indeque orti sunt impii gigantes, ob quos Deus totum orbem perdidit diluvio. Notæ sunt Helenæ, Dalila, Betsabææ &c. Atalanta miseros procos in prædam quid dedit? Dolosa species. Ovidius canit de Hippomene:

----- tamen ille decoris

Mirator magis est: cursus facit ipse decorem,
Tergaque jactantur crines per eburnea: quæque
Poplitibus suberant picto genualia limbo.

Sic Atlanta amafios suos ad cursum invitavit, cujus meta pœnitudo, finis interitus fuit.

V I,